

Torsdagen den 23 juni 2011

94. Europaparlamentet anser följande frågor vara av särskilt intresse inför det trepartsmöte som ska äga rum den 11 juli 2011:

- EU:s budgetanslag 2012 till stöd för Europa 2020-strategin,
- den totala betalningsnivån i budgeten för 2012 och utestående åtaganden,
- förslag om en översyn av den nuvarande fleråriga budgetramen för 2007-2013 så att den kan omfatta den ytterligare finansiering som behövs för Iter,
- finansiell hållbarhet och hanterlighet när det gäller rubrik 4 under 2012, särskilt med tanke på den kommande ändringsskrivelsen för att beakta övergången till demokrati i länderna i södra Medelhavsområdet,
- olösta frågor med avseende på budgeten för 2011.

*

* *

95. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till kommissionen och rådet.

Den gemensamma jordbrukspolitiken mot 2020: Att klara framtidens utmaningar i fråga om livsmedel, naturresurser och territoriell balans

P7_TA(2011)0297

Europaparlamentets resolution av den 23 juni 2011 om den gemensamma jordbrukspolitiken mot 2020: Att klara framtidens utmaningar i fråga om livsmedel, naturresurser och territoriell balans (2011/2051(INI))

(2012/C 390 E/06)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens meddelande "Den gemensamma jordbrukspolitiken mot 2020: Att klara framtidens utmaningar i fråga om livsmedel, naturresurser och territoriell balans" (KOM(2010)0672),
- med beaktande av artikel 43.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av förordning (EG) nr 1290/2005 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken ⁽¹⁾,
- med beaktande av förordning (EG) nr 1698/2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling ⁽²⁾,
- med beaktande av rådets beslut 2006/144/EG ⁽³⁾ och 2009/61/EG om gemenskapens strategiska riktlinjer för landsbygdsutvecklingen ⁽⁴⁾,
- med beaktande av förordning (EG) nr 1234/2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUT L 209, 11.8.2005, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 277, 21.10.2005, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 55, 25.2.2006, s. 20.

⁽⁴⁾ EUT L 30, 31.1.2009, s. 112.

⁽⁵⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

Torsdagen den 23 juni 2011

- med beaktande av förordning (EG) nr 73/2009 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 8 juli 2010 om den gemensamma jordbrukspolitikens framtid efter 2013 ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 16 juni 2010 om EU 2020 ⁽³⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 17 mars 2011 om den gemensamma jordbrukspolitikens fram till 2020,
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 18 mars 2010 med titeln "Reformen av den gemensamma jordbrukspolitikens 2013",
- med beaktande av Regionkommitténs yttrande med titeln "Den gemensamma jordbrukspolitikens mot 2020: Att klara framtidens utmaningar i fråga om livsmedel, naturresurser och territoriell balans",
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för jordbruk och landsbygds utveckling och yttrandena från utskottet för utveckling, utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet, utskottet för industrifrågor, forskning och energi samt utskottet för regional utveckling (A7-0202/2011), och av följande skäl:
 - A. En hållbar, produktiv och konkurrenskraftig europeisk jordbrukssektor kan utgöra ett betydande bidrag till att uppfylla fördragets mål för den gemensamma jordbrukspolitikens och målen för Europa 2020-strategin samt bidra till att möta nya politiska utmaningar, till exempel försörjningstrygghet i fråga om livsmedel, energi och industriråvaror, klimatförändringar, miljö, biologisk mångfald, hälsa och demografiska förändringar. Dessutom kommer den kommande reformen av den gemensamma jordbrukspolitikens att vara den första där Europaparlamentet kommer att lagstifta tillsammans med rådet, i enlighet med Lissabonfördraget.
 - B. Livsmedelsförsörjningen är även fortsatt den centrala utmaningen för jordbruket, inte bara i EU utan även i världen i allmänhet och i utvecklingsländerna i synnerhet, eftersom världens befolkning enligt FAO förväntas öka från 7 miljarder till över 9 miljarder 2050 vilket medför en ökad efterfrågan på livsmedel med 70 procent. Man kommer att behöva producera mer livsmedel trots högre produktionskostnader, kraftiga prissvängningar på jordbruksmarknaden och ökat tryck på naturresurser, vilket innebär att jordbrukare måste producera mer samtidigt som de använder mindre mark, mindre vatten och mindre energi.
 - C. Livsmedel har en strategisk betydelse, och det bästa sättet att trygga livsmedelsförsörjningen är att bibehålla en stabil och konkurrenskraftig jordbrukssektor. En stark gemensam jordbrukspolitik är grundläggande för detta och för att EU:s landsbygdsområden, som hotas av avfolkning och av att jordbruksmark överges, ska kunna bevaras, bli miljömässigt hållbara och utvecklas ekonomiskt.
 - D. Reformen av den gemensamma jordbrukspolitikens 2003 och hälsokontrollen av jordbrukspolitikens 2008 syftade till att bidra till en ny effektivare och mer öppen struktur för den gemensamma jordbrukspolitikens, präglad av en starkare marknadsorientering. Denna process måste fortsätta, och förvaltningen av den gemensamma jordbrukspolitikens instrument och förfaranden måste i praktiken förenklas avsevärt så att jordbrukarna och förvaltningsmyndigheterna kan avlastas.

⁽¹⁾ EUT L 30, 31.1.2009, s. 16.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0286.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0223.

Torsdagen den 23 juni 2011

- E. I sin resolution av den 8 juli 2010 om den gemensamma jordbrukspolitikens framtid efter 2013 lade Europaparlamentet grunden för en hållbar jordbrukspolitik som skulle göra de europeiska producenterna konkurrenskraftiga på de lokala, regionala, nationella och internationella marknaderna. Parlamentet stödde också visionen om ett multifunktionellt och heltäckande jordbruk i hela Europa, särskilt när det gäller områden med naturbetingade svårigheter och yttersta randområden, samt tog hänsyn till de svårigheter som små jordbruk ställs inför.
- F. Den gemensamma jordbrukspolitikens måste ges de instrument som krävs för att hantera allvarliga marknads- och leveranskriser samt extrema prissvängningar inom jordbrukssektorn. Man bör försäkra sig om att dessa instrument inte endast är uppdaterade och effektiva utan även flexibla, så att de vid behov snabbt kan tas i bruk.
- G. Integreringen av de förnyade och ambitiösa målen i den gemensamma jordbrukspolitikens, särskilt målen för konsument-, miljö-, och djurskydd samt regional sammanhållning ska stödjas och dessa höga standarder bör försvaras på internationell nivå för att kunna säkra de europeiska jordbrukarnas livskraft och konkurrenskraft, eftersom de har högre produktionskostnader. Långsiktig produktivitet och tryggad livsmedelsförsörjning, särskilt med hänsyn till klimatstörningarna, är beroende av att naturresurserna, i synnerhet jord, användning av vatten samt den biologiska mångfalden, förvaltas på rätt sätt.
- H. Jordbrukssektorn spelar en avgörande roll i kampen mot klimatförändringar, särskilt genom att den minskar sina egna växthusgasutsläpp, utvecklar koldioxidbindning och producerar biomassa och hållbar energi, vilket ger en extra inkomstkälla för jordbrukare.
- I. Jordbrukspolitikens bör även stödja en särskild förvaltning av jordbruksmark som är rik på biologisk mångfald (såsom jord- och skogsbruk med högt naturvärde) och agroekologiska system i Natura 2000-områden samt i samband med detta en övergång till resurssnåla modeller (däribland ekologiskt jordbruk), permanent oplöjd betesmark och jordbruksvåtmarker.
- J. Den gemensamma jordbrukspolitikens andel av EU:s budget kommer att ha minskat från nästan 75 procent 1985 till uppskattningsvis 39,3 procent 2013. Den gemensamma jordbrukspolitikens är ett av EU:s äldsta politikområden och det enda gemenskapspolitiska området, men utgör mindre än 0,5 procent av EU:s BNP samtidigt som de offentliga utgifterna uppgår till ca 50 procent av BNP. Till följd av de två senaste utvidgningarna av unionen har dessutom jordbruksarealen ökat med 40 procent, och antalet jordbrukare har fördubblats sedan 2004.
- K. Enligt den senaste Eurobarometerundersökningen anser 90 procent av de tillfrågade EU-medborgarna att jordbruket och landsbygdsområdena är av betydelse för Europas framtid. 83 procent av de tillfrågade uttalade sig för jordbruksstöd och ansåg överlag att beslut om jordbrukspolitikens även fortsättningsvis bör fattas på EU-nivå.
- L. Europaparlamentet har redan vid ett flertal tillfällen uttalat sig mot en åternationalisering av den gemensamma jordbrukspolitikens och en utökad samfinansiering som skulle kunna hota den rättvisa konkurrensen på EU:s inre marknad. Med tanke på den kommande reformen motsätter sig parlamentet därför på nytt alla försök till åternationalisering av den gemensamma jordbrukspolitikens genom samfinansiering av direktstödet eller överföring av medel till den andra pelaren.
- M. Den gemensamma jordbrukspolitikens måste även fortsättningsvis bestå av två pelare, där respektive pelares struktur och mål måste var tydligt fastlagda och utformade på ett sätt som gör att de kompletterar varandra.

Torsdagen den 23 juni 2011

- N. Små jordbrukare i EU ger ett viktigt bidrag till den gemensamma jordbrukspolitikens mål och man måste beakta de hinder dessa jordbrukare ställs inför i reformprocessen.
- O. I de nya medlemsstater som tillämpar systemet för enhetlig arealersättning är det en stor andel av jordbrukarna, särskilt inom djurhållningssektorn, som inte ens har rätt till direktstöd eftersom de inte äger jordbruksmark.
- P. Jordbrukarnas andel av det mervärde som livsmedelsförsörjningskedjan genererar sjunker konstant. Det krävs en välfungerande livsmedelsförsörjningskedja samt åtgärder för att förbättra producenternas förhandlingsposition för att garantera att jordbrukarna får en skäligen ersättning för sina produkter.
- Q. Jordbrukarnas reala per capita-inkomster har under de senaste två åren minskat drastiskt och till följd av en kontinuerlig minskning ligger inkomsterna numera under den nivå som gällde för nästan 15 år sedan. Inkomsterna inom jordbruket är avsevärt lägre (uppskattningsvis 40 procent per produktionsenhet) än i den övriga ekonomin, och inkomsten per invånare på landsbygden är betydligt lägre (runt 50 procent) än i städerna. Enligt Eurostat minskade sysselsättningen med 25 procent inom jordbrukssektorn mellan 2000 och 2009.
- R. I takt med den allt starkare globaliseringen av världsekonomin liberaliseras handelssystemen allt mer, främst genom multilaterala och bilaterala förhandlingar. Vid multilaterala och bilaterala avtal måste man se till att tredjeländernas produktionsmetoder för export till EU ger de europeiska konsumenterna samma garantier vad gäller hälsa, livsmedelssäkerhet, djurskydd, hållbarhet och lägsta sociala standarder som metoderna i EU.
- S. Mot bakgrund av ökande skillnader, förlust av socialt kapital och social sammanhållning, demografiska obalanser och utflyttning är landsbygdens utveckling en mycket viktig del av den gemensamma jordbrukspolitikens. Den framtida landsbygdsutvecklingspolitiken måste inriktas på att uppnå en större territoriell balans mellan olika områden och innehålla mindre byråkratiska och mer inkluderande styrelseformer för landsbygdsutvecklingsprogram, däribland åtgärder som ökar jordbrukssektorns konkurrenskraft och på ett effektivt sätt stöder stärkandet och diversifieringen av landsbygdsekonomier, skyddar miljön, främjar utbildning och innovation, höjer livskvaliteten i landsbygdsområden, i synnerhet i missgynnade områden, samt motverkar att unga människor väljer bort jordbruket som yrke.
- T. Å ena sidan är endast 6 procent av de europeiska jordbrukarna under 35 år och å andra sidan kommer 4,5 miljoner jordbrukare att gå i pension under de närmaste tio åren. Därför bör generationsskiftet ses som en av de prioriterade utmaningarna för den framtida gemensamma jordbrukspolitikens.
- U. Den gemensamma jordbrukspolitikens måste ta hänsyn till behovet av att mildra de särskilda hinder och strukturella problem som jordbruks- och skogsbrukssektorerna i EU:s yttersta randområden möter som en följd av dessa områdens ökaraktär och avlägsna belägenhet, och av landsbygdsekonomin kraftiga beroende av ett fåtal jordbruksprodukter.
- V. Kvalitetspolitiken är en integrerad del av den framtida gemensamma jordbrukspolitikens, varför en utveckling och ett stärkande av denna politik, särskilt avseende de geografiska beteckningarna, är avgörande för det europeiska jordbrukets hållbara tillväxt och konkurrenskraft.

Torsdagen den 23 juni 2011

1. Europaparlamentet välkomnar allmänt kommissionens meddelande "Den gemensamma jordbrukspolitiken mot 2020: Att klara framtidens utmaningar i fråga om livsmedel, naturresurser och territoriell balans". Parlamentet är medvetet om behovet av ytterligare reformer av den gemensamma jordbrukspolitiken i enlighet med den föränderliga jordbruksbranschen i EU-27 och det nya internationella globaliseringssammanhanget. Parlamentet kräver att man bevarar en kraftfull och hållbar gemensam jordbrukspolitik med en budget som motsvarar de ambitiösa mål som krävs för att anta de nya utmaningarna. Parlamentet förkastar bestämt alla försök att åternationalisera den gemensamma jordbrukspolitiken.
2. Europaparlamentet efterfrågar en gemensam jordbrukspolitik som även i fortsättningen består av två pelare. Den första pelaren bör fortsätta att finansieras helt genom EU-budgeten och ha en årlig struktur, medan den andra pelaren bör fortsatt omfatta fleråriga program, ha ett avtalsmässigt angreppssätt och vara samfinansierad. Parlamentet insisterar på att tvåpelarstrukturen ska vara en tydlig struktur där de två pelarna kompletterar varandra utan överlappningar. Den första pelaren ska uppfylla heltäckande målsättningar som kräver övergripande åtgärder, och den andra pelaren ska vara resultatorienterad och tillräckligt flexibel för att på ett enkelt sätt kunna ta hänsyn till nationella, regionala och/eller lokala särdrag. Parlamentet anser därför att den nuvarande strukturen med två pelare måste bevaras, men att det samtidigt krävs vissa ändringar av den för att bättre rikta alla de åtgärder som är nödvändiga för var och en av de två pelarna och deras respektive finansieringsformer.
3. Europaparlamentet påminner om att jordbruk bedrivs för att trygga livsmedelsförsörjningen i inte bara EU utan i hela världen och framför allt i utvecklingsländerna, eftersom världen måste kunna skaffa mat åt nio miljarder människor år 2050 samtidigt som resursanvändningen minskas, framför allt när det gäller vatten, energi och mark. Parlamentet vill se en hållbar, produktiv och konkurrenskraftig europeisk jordbrukssektor som kan utgöra ett betydande bidrag till fördragens mål med den gemensamma jordbrukspolitiken och Europa 2020-strategins mål om smart och hållbar tillväxt för alla. Parlamentet anser att jordbruket avsevärt kan bidra till att bekämpa klimatförändringarna, skapa nya arbetstillfällen genom grön tillväxt och tillhandahålla förnybar energi, och på samma gång fortsätta att garantera livsmedelsförsörjningen och producera säkra livsmedel av hög kvalitet för de europeiska konsumenterna.
4. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att ta fram tydliga, långsiktiga regler så att de europeiska jordbrukarna kan planera de investeringar som är nödvändiga för att modernisera och förnya jordbruksmetoderna och utveckla innovativa metoder som kan ge agronomiskt sunda och hållbara jordbruksystem, en process som är nödvändig för att garantera deras konkurrenskraft på lokala, regionala och internationella marknader.
5. Europaparlamentet anser att man bör förenkla och för att skapa klarhet och enighet redan i början av reformprocessen måste fastställa hur stora anslag varje pelare i den gemensamma jordbrukspolitiken ska tilldelas.
6. Europaparlamentet kräver att EU:s jordbruksbudget för nästa budgetperiod ligger på åtminstone samma nivå som jordbruksbudgeten för 2013. Parlamentet bekräftar att det krävs tillräckliga finansiella medel för att möta utmaningarna på området för livsmedelstrygghet, miljöskydd, klimatförändringar och territoriell balans i ett utvidgat EU, så att den gemensamma jordbrukspolitiken kan bidra till ett framgångsrikt genomförande av Europa 2020-strategin.
7. Europaparlamentet är övertygat om att denna nya jordbrukspolitik, som är inriktad på hållbar livsmedelsproduktion, främst måste baseras på en mer övergripande komplettering mellan den första pelaren med direktstöd och den andra pelaren med stödåtgärder för landsbygdsutveckling. Parlamentet anser att inom den nya gemensamma jordbrukspolitiken måste offentliga medel betraktas som en legitim ersättning för de kollektiva nyttigheter som tillhandahålls samhället men som inte gottgörs via marknaden, och anser vidare att offentliga medel bör användas som incitament för jordbrukarna att i hela Europa tillhandahålla extra miljötjänster. Denna riktade strategi kommer att uppfylla EU-övergripande mål och samtidigt erbjuda nödvändig flexibilitet så att det europeiska jordbrukets mångfald kan beaktas. Med ett sådant system skulle varje del av stödet ge tydliga allmänna fördelar på ett transparent sätt för skattebetalarna, jordbrukarna och samhället som helhet.

Torsdagen den 23 juni 2011

8. Europaparlamentet kräver att hållbarhet, konkurrenskraft och rättvisa ska vara ledorden i en gemensam jordbrukspolitik som bibehåller den speciella karaktären för de enskilda sektorerna och bevarar produktionsorterna, så att dessa sektorer och enheter kan förse befolkningen med säkra och hälsosamma livsmedel i tillräcklig mängd och till rimliga priser samt kan trygga råvarutillgången för en stark europeisk förädlings- och livsmedelsindustri och produktion av förnybar energi. Parlamentet betonar att EU:s standarder för livsmedelssäkerhet, miljöskydd, djurskydd och respekt för lägsta sociala standarder är de högsta i världen. Parlamentet efterlyser en gemensam jordbrukspolitik som garanterar upprätthållandet av det europeiska jordbrukets höga sociala standarder i den internationella konkurrensen (yttre kvalitetsskydd).

9. Europaparlamentet bekräftar att många av dessa nya utmaningar och mål ingår i rättsligt bindande internationella åtaganden och fördrag, som EU har samtyckt till och undertecknat, såsom Kyotoprotokollet, överenskommelsen i Cancún och konventionerna från Ramsar och Nagoya.

10. Europaparlamentet betonar att förenkling är grundläggande och måste vara det huvudsakliga målet för den framtida gemensamma jordbrukspolitikerna och att kostnaderna för att administrera politiken i medlemsstaterna måste minskas. Parlamentet anser också att det krävs entydiga gemensamma rättsliga grunder, som måste läggas fram i ett tidigt skede och som garanterar en enhetlig tolkning.

11. Europaparlamentet understryker att utformningen av insatser till förmån för livsmedelskvalitet, inklusive geografiska beteckningar (SUB/SGB/GTS), måste prioriteras inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitikerna och fördjupas och stärkas så att EU kan behålla sin ledande ställning på detta område. När det gäller dessa högkvalitativa produkter anser parlamentet att tillämpningen av ursprungliga instrument för förvaltning, skydd och främjande bör tillåtas, så att de kan utvecklas på ett harmoniskt sätt och fortsätta ge sitt viktiga bidrag till en hållbar tillväxt för jordbruket i EU och till dess konkurrenskraft.

12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stärka sina forsknings- och utvecklingsinsatser inom innovation och saluföring. Därför kräver parlamentet att man i EU:s framtida forsknings- och utvecklingsprogram tar ständig hänsyn till forskningen inom jordbruk och livsmedel.

Direktstöd

13. Europaparlamentet noterar att frikopplade direktstöd, som istället är kopplade till tvärvillkor, kan bidra till att stödja och stabilisera jordbrukarnas inkomster och därmed göra det möjligt för jordbrukarna att utöver livsmedelsproduktion även tillhandahålla mycket viktiga kollektiva nyttigheter till hela samhället, såsom ekosystemtjänster, sysselsättning, landskapsvård samt ekonomisk livskraft på landsbygden i hela Europa. Parlamentet anser att direktbetalningar bör ersätta jordbrukarna för att de tillhandahåller dessa kollektiva nyttigheter, eftersom marknaden inte levererar kollektiva nyttigheter på egen hand och inte heller betalar jordbrukarna för dem. Detta i en tid då jordbrukare ofta har höga produktionskostnader för att producera högkvalitativa livsmedel och låga priser fritt gård för sina varor.

14. Europaparlamentet kräver även fortsättningsvis en stark och välfinansierad första pelare som kan möta det europeiska jordbrukets nya utmaningar.

15. Europaparlamentet kräver en rättvis fördelning, såväl mellan medlemsstaterna som mellan jordbrukarna i en medlemsstat, av medlen i den första och andra pelaren inom den gemensamma jordbrukspolitikerna, och anser att ett pragmatiskt tillvägagångssätt bör vara den grundläggande principen för objektiva kriterier. Parlamentet vill inte se några större skillnader i fördelningen av dessa medel mellan medlemsstaterna. Detta kräver att man gradvis överger de historiska referenser som är inaktuella i dag och, efter en övergångsperiod, ersätter dem med mer rättvisa stöd som därmed också är bättre fördelade mellan de olika länderna, produkterna och jordbrukarna. Parlamentet påpekar att detta dessutom kräver ett mer effektivt stödssystem som är mer målinriktat och som erbjuder större incitament för att hjälpa jordbrukarna att gå över till mer hållbara jordbrukssystem. Parlamentet förkastar i linje med kommissionens meddelande ett enhetligt schablonmässigt beräknat direktstöd för hela EU, vilket inte skulle avspegla den europeiska mångfalden. Värnandet om mångfalden inom jordbruket och dess produktionsenheter i EU är ett centralt mål, och därför måste de specifika produktionsvillkoren i medlemsstaterna i så stor utsträckning som möjligt beaktas genom ett mer målinriktat system för direktstöd.

Torsdagen den 23 juni 2011

16. Europaparlamentet förordar därför ett system med samlat gårdsstöd, som kommer att leda till vissa omfördelningar för att få en rättvisare fördelning av direktstöden inom EU. Parlamentet föreslår att varje medlemsstat ska garanteras en viss procentandel av det genomsnittliga direktstödet i EU och att tak bör fastställas. Detta bör införas snarast möjligt och ha en begränsad övergångsperiod.
17. Europaparlamentet förordar att man överger historiskt betingade och individuella referensvärden för fördelningen av direktstöd till enskilda jordbruk mellan medlemsstaterna och kräver en övergång till arealbaserade regionala eller nationella bidrag inom de frikopplade stöden under kommande budgetperiod. Parlamentet är dock medvetet om att situationerna ser mycket olika ut i de enskilda medlemsstaterna, vilket kräver regionalt betingade specifika åtgärder.
18. Europaparlamentet anser att de medlemsstater som för närvarande använder det förenklade systemet för enhetlig arealersättning (SAPS) bör övergå till systemet med samlat gårdsstöd efter en begränsad övergångsperiod och kräver att stöd, däribland ekonomiskt och tekniskt stöd, ges för en sådan övergång.
19. Europaparlamentet välkomnar erkännandet av den roll som småjordbrukare spelar för det europeiska jordbruket och landsbygdens utveckling. Parlamentet uttalar sitt stöd för ett särskilt och förenklat stödssystem för småjordbrukare, vilka bidrar till en stabilisering av landsbygdens utveckling. För att åstadkomma rättssäkerhet och öppenhet uppmanas kommissionen att för varje medlemsstat fastställa flexibla och objektiva kriterier för fastställandet av småjordbrukares ställning. Parlamentet anser att medlemsstaterna, i enlighet med subsidiaritetsprincipen, bör besluta vilka jordbrukare som är behöriga att omfattas av detta system.
20. Europaparlamentet kräver att direktstödsystemet förenklas ytterligare, i synnerhet genom förenklade regler för överlåtelse av stödrättigheter vid icke-aktivering, förenklade regler för den nationella reserven, beroende på övergången till regionalt/nationellt enhetliga arealstöd, för sammanläggning av de minsta stödrättigheterna och för ett effektivt och obyråkratiskt kontrollsystem för båda pelarna. Parlamentet anser att förvaltningssystem som bevisligen fungerar väl bör utgöra en positiv faktor när det gäller hur ofta de föreskrivna kontrollerna ska genomföras.
21. Europaparlamentet konstaterar att det behövs åtgärder för att åstadkomma ett generationsskifte inom jordbrukssektorn, med tanke på att endast sex procent av de europeiska jordbrukarna är yngre än 35 år och att hela 4,5 miljoner jordbrukare kommer att gå i pension de närmaste tio åren. Parlamentet är dessutom medvetet om de hinder som unga jordbrukare ställs inför när de vill starta ett företag, däribland höga investeringskostnader och svårigheter att få tillgång till mark och krediter. De åtgärder för unga jordbrukare som ingår i den andra pelaren har visat sig vara otillräckliga när det gäller att stoppa den snabbt ökande andelen äldre inom jordbrukssektorn och det behövs förslag för att vända denna ohållbara trend, däribland en förändring av reglerna för den nationella reserven för att ge den en starkare inriktning på unga jordbrukare.
22. Europaparlamentet betonar att den gemensamma jordbrukspolitikerna bör vara könsneutral och att båda makarna bör ges samma rättigheter när de arbetar i företaget. Parlamentet betonar att ungefär 42 procent av de 26,7 miljoner människor som regelbundet arbetar inom jordbruket i EU är kvinnor, men att bara vart femte jordbruksföretag (omkring 29 procent) drivs av en kvinna.
23. Europaparlamentet anser att frikoppling har visat sig vara en positiv åtgärd, eftersom den ger jordbrukarna större valfrihet och möjlighet att reagera på marknadssignaler samt placerar så gott som hela den gemensamma jordbrukspolitikerna i WTO:s "gröna box". Parlamentet stöder kommissionens ståndpunkt att man även i framtiden i vissa områden, där det inte finns några alternativ till de kostnadsintensiva produktionsformer och produkter som etablerats där, bör kunna betala ut kopplade stöd. Parlamentet anser därför att det principiellt sett är motiverat med produktionsbaserade bidrag inom mycket begränsade ramar även efter 2013.

Torsdagen den 23 juni 2011

24. Europaparlamentet kräver därför att medlemsstaterna ska ha möjlighet att låta en del av direktstöden helt eller delvis fortsätta att vara kopplade, inom WTO:s gränser, för att finansiera åtgärder för att mildra effekterna av frikoppling inom specifika områden och sektorer som är ekonomiskt, miljömässigt och socialt känsliga. Parlamentet anser dessutom att dessa betalningar skulle kunna främja arealrelaterade miljöåtgärder och territoriell sammanhållning samt stödja och stärka nyckelsektorer, såsom kvalitetsförbättring, produktion av jordbruksråvaror, viss specifik produktion eller vissa jordbrukstyper.

25. Europaparlamentet konstaterar att jordbruksföretagen i EU på grund av historiska förutsättningar uppvisar en mycket varierande struktur när det gäller företagens storlek, arbetsvillkor, arbetskraftens produktivitet och juridiska former. Parlamentet är medvetet om att direktbetalningar har gjorts på ett sätt som har lett till att deras legitimitet har ifrågasatts. Parlamentet noterar kommissionens förslag om att införa ett tak för direktbetalningar och välkomnar detta försök att bemöta frågan om den gemensamma jordbrukspolitikens legitimitet och folkliga stöd. Kommissionen ombeds att överväga att införa en liknande mekanism som skulle kunna bidra till detta, såsom ett system med gradvis minskning av direktbetalningar i förhållande till jordbruksföretagens storlek, där man beaktar objektiva sysselsättnings- och hållbarhetskriterier.

26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram konkreta förslag på hur man på medellång och lång sikt kan hjälpa uppfödningsektorerna att hålla stånd mot de stigande inköpspriserna. Parlamentet anser att detta skulle kunna omfatta incitament för att använda gräsmarker och proteingrödor i växelbruk, vilket skulle kunna ge bättre ekonomiska fördelar för jordbrukare, vara ett svar på nya utmaningar och minska beroendet av import av proteingrödor, samt även ha en positiv effekt på djurfoderns kostnaderna. Parlamentet uppmanar kommissionen att föreslå viss flexibilitet för medlemsstaterna i enlighet med reglerna i den aktuella artikel 68, för att undvika att utestänga uppfödningjordbruk som fokuserar på kvalitet och hållbarhet från det nya stödsystemet samt att ta hänsyn till deras särskilda situation.

27. Europaparlamentet anser att direktstöd endast bör förbehållas aktiva jordbrukare. Parlamentet är medvetet om att systemet med frikopplat direktstöd betyder att alla företagare som använder jordbruksmark för produktion eller upprätthåller god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden bör få direktstöd. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att fastställa en definition av begreppet aktiv jordbrukare, som medlemsstaterna kan hantera utan extra administration eller extra utgifter. Det är dock viktigt att se till att traditionell jordbruksverksamhet (heltids-, deltid- och sidoverksamhet), oberoende av juridisk ställning, kategoriseras som aktiv jordbruksverksamhet och att man beaktar de många olika besittnings- och förvaltningsformerna för marken samt förvaltningen av allmänningar. Parlamentet anser att det är nödvändigt att precisera att definitionen av begreppet aktiv jordbrukare bör utesluta de fall där de administrativa kostnaderna för att göra en utbetalning är högre än det faktiska stödbeloppet.

28. Parlamentet förespråkar kompensation för naturbetingande svårigheter i den andra pelaren och förkastar tilläggsbidrag inom den första pelaren på grund av den höga administrativa belastning detta skulle medföra.

Resursskydd och miljöpolitiska inslag

29. Europaparlamentet anser att förbättrat resursskydd och förbättrad förvaltning är en nyckelfaktor i ett hållbart jordbruk och att det därför inom ramen för Europa 2020-strategins nya utmaningar och mål är berättigat att skapa extra incitament för att förmå jordbrukare att bedriva en miljömässigt god verksamhet som går längre än de grundläggande tvärvillkoren och kompletterar de befintliga jordbruks- och miljöprogrammen.

30. Europaparlamentet anser att naturresursskyddet bör vara närmare knutet till direktstödsbeviljandet och efterlyser därför ett EU-övergripande incitamentssystem för genomförandet av det gröna inslaget, med målet att skapa hållbarhet i jordbruken och långsiktigt tryggad livsmedelsförsörjning genom effektiv förvaltning av knappa resurser (vatten, energi, mark) samtidigt som man minskar produktionskostnaderna på lång sikt genom att minska produktionsfaktorsanvändningen. Parlamentet anser att detta program bör ge maximalt stöd till jordbrukare som i högre grad tillämpar eller önskar att stegvis tillämpa jordbruksmetoder som är utformade för att skapa hållbarare produktionssystem.

Torsdagen den 23 juni 2011

31. Europaparlamentet betonar att detta program bör gå hand i hand med en förenkling av tvärvillkors-systemet för mottagande av direktstöd, tillämpas genom enkla åtgärder, balansera det ekonomiska och miljömässiga resultatet, vara relevant ur jordbrukssynpunkt och inte diskriminera jordbrukare som redan i hög grad deltar i jordbruks- och miljöprogram.

32. Europaparlamentet förkastar införandet av ett nytt tilläggssystem för utbetalningar som ger ytterligare kontroll och påföljder för miljöanpassningen. Parlamentet insisterar på att man måste undvika praktiska hinder för jordbrukarna och ytterligare komplexitet för förvaltningarna samt att alla jordbrukskontroller i den mån det är möjligt utförs samtidigt för att de administrativa förfaranden som dessa åtgärder medför ska kunna förenklas.

33. Europaparlamentet uppmanar därför kommissionen att snarast möjligt lägga fram en konsekvensbedömning av de administrativa praktiska problemen för genomförandet av det gröna inslaget. Parlamentet betonar att miljöåtgärder har potential att främja jordbrukarnas produktionseffektivitet, och insisterar på att eventuella kostnader och uteblivna intäkter som följer av att sådana åtgärder genomförs bör täckas.

34. Europaparlamentet påpekar att ytterligare miljöomställningar bör göras i samtliga medlemsstater med hjälp av en prioriteringskatalog över arealbaserade och/eller jordbruksföretagsbaserade åtgärder som till 100 procent finansieras av EU. Parlamentet anser att varje mottagare måste genomföra ett visst antal åtgärder för ett grönare jordbruk, som ska bygga vidare på befintliga strukturer och kan väljas ut från en nationell eller regional katalog som ska upprättas av medlemsstaten på grundval av en mer övergripande EU-katalog, som ska gälla för alla typer av jordbruk. Sådana åtgärder kan bland annat bestå av

— stöd för att minska koldioxidutsläpp och åtgärder för att begränsa eller binda växthusgaser,

— stöd för att skapa låg energiförbrukning och säkra energieffektivitet,

— buffertområden, åkervallar, förekomst av häckar osv.,

— permanent betesmark,

— precisionsjordbruksteknik,

— mångfald i grödorna och förbättrad växtföljd,

— planer för foderutnyttjande.

35. Europaparlamentet anser att EU kan bidra till att möta utmaningarna med att trygga livsmedels- och energiförsörjningen och därför måste se till att jordbruket spelar sin fulla roll när det gäller att ta itu med dessa båda utmaningar. Parlamentet anser därför att det är olämpligt att uppföra obligatoriskt markuttag i katalogen över åtgärder för en hållbar utveckling, såsom kommissionen föreslår.

36. Europaparlamentet kräver att den gemensamma jordbrukspolitiken inbegriper mål för användningen av hållbar energi. Parlamentet anser att jordbrukssektorn skulle kunna använda 40 procent förnybara bränslen senast 2020 och vara helt fri från fossila bränslen senast 2030.

37. Europaparlamentet noterar att nästa generations bioteknik redan är här, och uppmanar därför kommissionen att utveckla en sektorsövergripande biomassastrategi för nästa generations bioteknik, som bland annat omfattar hållbarhetskriterier för biomassa såsom en del av översynen av den gemensamma jordbrukspolitiken. På så sätt blir det möjligt att utveckla en hållbar marknad för biomassa från jordbruk, agro-industriella företag och skogsbruk genom att uppmuntra till insamling av tillgängligt överskott för bioenergiproduktion, samtidigt som ökade utsläpp och förlust av biologisk mångfald förhindras.

Torsdagen den 23 juni 2011

38. Europaparlamentet betonar att rationella EU-strategier, såsom billigare diesel för jordbruksverksamhet samt skattebefrielse för el och bränsle för jordbruksändamål, särskilt för eldrivna bevattningspumpar, skulle kunna hjälpa europeiska jordbrukare att producera mer och förse både de inhemska marknaderna och exportmarknaderna med jordbruksprodukter. Parlamentet betonar också vikten av innovativa bevattningssystem för att säkerställa det europeiska jordbrukets hållbarhet med tanke på klimatförändringarnas ödeläggande effekter – såsom torka, värmeböljor och ökenspridning – för jordbruk som är avsedda att förse befolkningen med livsmedel.

39. Med tanke på att det i framtiden kommer att råda vattenbrist och särskilt brist på dricksvatten, betonar Europaparlamentet att man måste utveckla effektiva bevattningssystem för att säkerställa effektiva jordbruksmetoder så att medlemsstaterna kan täcka sitt eget behov av livsmedel och exportera jordbruksprodukter.

40. Europaparlamentet beklagar att EU:s mål för biologisk mångfald ännu inte har uppnåtts, och förväntar sig att den gemensamma jordbrukspolitiken ska bidra till de åtgärder som syftar till att uppnå dessa mål och de mål för biologisk mångfald som fastslogs i Nagoya.

41. Europaparlamentet anser att man inom ramen för den nya gemensamma jordbrukspolitiken bör främja bevarandet av genetisk mångfald, uppfylla direktiv 98/58/EG om skydd av animalieproduktionens djur och inte ge bidrag till livsmedelsproduktion från klonade djur eller deras avkommor.

42. Europaparlamentet anser att produktionsmetoder som tar hänsyn till djurens välfärd också inverkar positivt på djurens hälsa, livsmedelskvaliteten och livsmedelssäkerheten, samtidigt som de är mer miljövänliga.

43. Europaparlamentet framhåller vikten av att undersöka alla potentiella möjligheter till samarbete för markskydd mellan medlemsstaterna, där samtliga berörda parter bör medverka.

Tvårvillkor och ett förenklat förfarande

44. Europaparlamentet påpekar att systemet med tvårvillkor innebär att direktstöd endast kan beviljas om vissa lagstadgade krav uppfylls liksom kraven på att jordbruksmark ska hållas i god jordbrukshävd och på att miljön ska bevaras, och att det fortfarande är ett av de bäst lämpade systemen för att optimera jordbrukarnas tillhandahållande av grundläggande ekosystemtjänster och för att möta de nya miljöutmaningarna, genom att det tryggar försörjningen av grundläggande kollektiva nyttigheter. Parlamentet noterar dock att införandet av tvårvillkoren har lett till en rad administrativa problem och stött på motstånd från jordbrukarna.

45. Europaparlamentet anser att direktstöd utan motprestationer inte kan försvaras och att ett system med tvårvillkor, som till följd av en miljöanpassning av den gemensamma jordbrukspolitiken är förenklat och effektivt i praktiken och på det administrativa planet i form av kontroller, därför ska tillämpas för alla mottagare av direktstöd. Parlamentet påminner om att tvårvillkoren måste vara riskbaserade och proportionerliga samt att de måste respekteras och kontrolleras tillräckligt av behöriga nationella och europeiska myndigheter.

46. Europaparlamentet anser att även bättre resursskydd och resursförvaltning bör vara en grundläggande aspekt i jordbruket inom ramen för tvårvillkoren och skulle ge större miljömässiga fördelar. Parlamentet kräver att kontrollerna av tvårvillkoren förenklas, effektiviseras och görs mer ändamålsenliga och vill se ett målinriktat tillämpningsområde för tvårvillkoren. Parlamentet kräver utbyte och integrering av bästa metoder mellan de utbetalande organen och övervakningsorganen, till exempel genom driftskompatibilitet mellan databaserna och bästa användning av lämplig teknik, i syfte att i största möjliga utsträckning minska den byråkratiska bördan för jordbrukarna och förvaltningen. Parlamentet anser att tvårvillkoren bör begränsas till standarder som är kopplade till jordbrukssektorn och som finns tillgängliga för systematiska, enkla kontroller och utgår från krav på att nå resultat, samt att reglerna bör harmoniseras. Toleransnivåer och tillämpning av proportionalitetsprincipen är mycket viktiga i alla påföljdssystem.

Torsdagen den 23 juni 2011

47. Europaparlamentet anser att kontrollerna av tvärvillkoren i högre grad bör kopplas till prestationskriterier och till att ge jordbrukare incitament att nå resultat. Parlamentet anser vidare att dessa kontroller i större utsträckning bör involvera jordbrukarna själva, med hänsyn till deras kunskaper och praktiska erfarenheter, vilket skulle skapa en förebild och motivera framför allt mindre effektiva jordbrukare.

48. Europaparlamentet motsätter sig därför att man inför betungande och otydliga krav som härrör från ramdirektivet om vatten i systemet med tvärvillkor innan man har klargjort hur långt genomförandet av detta direktiv har kommit i samtliga medlemsstater.

49. Europaparlamentet erkänner de betydande ansträngningar för att uppgradera byggnader och utrustning till god hygien- och hälsostandard som man redan har gjort inom uppfödningsektorn, som för närvarande möter stora problem. Parlamentet kräver, utan att det påverkar de grundläggande hälsoskydds- och spårbarhetsprinciperna, en kritisk översyn av vissa hygien-, djurhälso- och djurmärkningsstandarder för att kunna ta bort oproportionerliga bördor från små och medelstora företag. Parlamentet uppmanar framför allt kommissionen att se över EU:s hygienstandarder, i synnerhet den lokala eller direkta marknadsföringen och produkternas hållbarhet, för att ställa dem i proportion till riskerna och undvika att lägga en oproportionerlig börda på små produktionskedjor, såsom direkta producent-konsumentförhållanden och korta leverantörskedjor för livsmedel.

Marknadsinstrument, skyddsnet och riskhantering

50. Europaparlamentet anser att det är viktigt att motverka en alltför hög prisvolatilitet och att reagera i god tid på kriser som orsakas av marknadsinstabilitet i den gemensamma jordbrukspolitiken och på världsmarknaden. Parlamentet erkänner att marknadsstödjande åtgärder tidigare haft en synnerligen viktig roll vid hantering av kriser inom jordbrukssektorn, i synnerhet när det gäller intervention och privat lagring. Parlamentet betonar att marknadsstödjande åtgärder måste vara effektiva, och att de vid behov måste kunna aktiveras omedelbart för att undvika allvarliga problem för såväl producenter och bearbetningsföretag som konsumenter och göra det möjligt för den gemensamma jordbrukspolitiken att uppfylla sitt primära strategiska mål, nämligen tryggad livsmedelsförsörjning.

51. Europaparlamentet betonar att det i den gemensamma jordbrukspolitiken bör finnas ett visst antal flexibla och effektiva marknadsinstrument som fungerar som skyddsnet. Instrumenten ska fastställas på lämplig nivå och kunna sättas in vid allvarliga störningar på marknaderna. Dessa instrument får dock inte aktiveras permanent och får inte fungera som en kontinuerlig och obegränsad källa för produktion. Vissa av dessa åtgärder finns redan men kan anpassas, andra kan införas alltefter behov. Parlamentet anser att differentierade sektorspecifika lösningar är att föredra framför sektorsövergripande modeller, med tanke på de mycket olika villkor som råder i de olika produktionssektorerna, samt påpekar hur svårt det är för jordbrukarna att försöka planera långsiktigt under en period med extrema prissvängningar. På grund av ökade svängningar på marknaden, måste befintliga marknadsinstrument ses över för att göras mer effektiva och flexibla, snabbare kunna sättas in, utvidgas till att vid behov omfatta andra sektorer och anpassas till rådande marknadspriser, samt ge en ett effektivt skyddsnet utan att skapa snedvridningar.

52. Europaparlamentet anser att vissa av dessa instrument kan vara särskilt inriktade på utbudsförvaltning. Instrumenten bör vara rättvisa och icke-diskriminerande för att på så sätt kunna garantera en effektivare marknadsförvaltning och hindra kriser till följd av överproduktion, utan att belasta EU:s budget med en enda EUR.

53. Europaparlamentet efterlyser ett skyddsnet på flera nivåer, för samtliga sektorer, bestående av en kombination av instrument såsom privat lagerhållning, offentliga interventioner, instrument för marknadsstörningar och en nödklausul. Parlamentet anser att privat lagerhållning och offentliga interventioner måste tillåtas för specifika sektorer vid tillfälliga marknadsstörningar. Parlamentet anser dessutom att samtliga sektorer gemensamt ska ha tillgång till ett instrument för marknadsstörningar och en nödklausul, så att det blir möjligt för kommissionen att under vissa omständigheter och under en begränsad tid om ett år agera effektivare än hittills vid sidan av de befintliga instrumenten. Parlamentet anser därför att det i EU:s framtida budgetar bör finnas en särskild reservbudgetpost som snabbt skulle kunna aktiveras och som därmed skulle utgöra ett snabbinsatsinstrument om allvarliga kriser uppstår på jordbruksmarknaderna.

Torsdagen den 23 juni 2011

54. Europaparlamentet anser att användningen av interventionsinstrument faller inom kommissionens verkställande befogenheter. Parlamentet måste dock omedelbart informeras om planerade åtgärder och kommissionen måste ta vederbörlig hänsyn till parlamentets ståndpunkter.

55. Europaparlamentet hoppas att interventionssystemet kan effektiviseras genom en årlig utvärdering, som genomförs pragmatiskt och bygger på marknadssituationen.

56. Europaparlamentet anser att det – med tanke på de förväntade miljö- och klimatmässiga eller epidemiska svårigheterna, samt med tanke på de stora prisfluktuationerna på jordbruksmarknaderna – definitivt krävs ytterligare och effektivare riskförebyggande åtgärder för att skydda inkomsterna på såväl unions- och medlemsstatsnivå som i de enskilda gårdarna. Dessa åtgärder ska vara tillgängliga för alla jordbrukare i de olika medlemsstaterna.

57. Europaparlamentet påpekar att en marknadsinriktad produktion, direktstöd och konkurrenskraft utgör kärnan i allt riskförebyggande och att det också är upp till jordbrukarna att räkna med och förutse dessa risker. Parlamentet stöder i detta sammanhang medlemsstaterna i deras arbete för att tillhandahålla nationella riskförebyggande instrument åt jordbrukarna, utan åternationalisering eller snedvridning av marknaderna. Parlamentet anser således att kommissionen måste utveckla gemensamma regler för att på frivillig basis främja riskhanteringssystemen via medlemsstaterna, eventuellt genom att skapa gemenskapsregler som är förenliga med WTO:s regler i den gemensamma marknadsorganisationen, för att kunna undvika konkurrensnedvridande effekter på den inre marknaden. Parlamentet kräver också att kommissionen ska anmäla alla åtgärder som vidtas för att införa en riskhantering och att foga en konsekvensanalys till lagstiftningsförslaget.

58. Europaparlamentet anser att privatekonomiska trygghetslösningar och allriskförsäkringar (såsom klimatförsäkringar, försäkringar mot inkomstbortfall), terminskontrakt och värdepappersfonder som delvis finansieras med allmänna medel kan utvecklas och föras fram som ett alternativ för att bemöta de ökade riskerna i medlemsstaterna. I detta sammanhang stöder parlamentet särskilt gemensamma åtgärder mellan jordbrukarna för att bilda konsortier och kooperativ. Parlamentet välkomnar utvecklingen av nya innovativa instrument men betonar samtidigt att de ska vara förenliga med WTO-reglerna och att de inte får snedvrida konkurrensvillkoren och handeln inom EU. Parlamentet efterlyser därför en ram för de medlemsstater som genomför dessa åtgärder, denna ram förankras sedan i den samlade gemensamma organisationen av jordbruksmarknaderna.

59. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka i vilken utsträckning producentsammanslutningars eller branschorganisationers roll kan stärkas i riskförebyggandet och främjandet av kvalitet inom alla produktionssektorer. Parlamentet skulle vilja att åtgärderna på dessa områden särskilt beaktar de produkter som försetts med kvalitetsstämpel.

60. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i samband med reformen av den gemensamma jordbrukspolitikens föreslå konkreta åtgärder för att främja upprättandet av nya producentorganisationer i syfte att stärka deras ställning på marknaden.

61. Europaparlamentet förespråkar att 2006 års sockermarknadsreform ska förlängas i dess nuvarande form fram till åtminstone 2020 och efterlyser lämpliga åtgärder för skydda sockerproduktionen i Europa och göra det möjligt för EU:s sockersektor att förbättra sin konkurrenskraft inom en stabil ram.

62. Europaparlamentet insisterar på behovet av att före mars 2015 göra en bedömning av den verkliga situationen inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter i syfte att se till att mjölkmarknaden fungerar bra och är stabil.

63. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga att behålla planteringsrätterna inom vinsektorn även efter 2015, och att ta hänsyn till detta i sin utvärderingsrapport om 2008 års reform av den gemensamma organisationen av vinmarknaden, som ska läggas fram 2012.

Torsdagen den 23 juni 2011

64. Europaparlamentet understryker mjölkproduktionens centrala roll för jordbruket i EU samt för utkomstmöjligheterna på landsbygden och bevarandet av den, särskilt när det gäller EU:s mjölkproducerade regioner med gräsmarksområden och av naturen mindre gynnade områden. Parlamentet betonar behovet av att garantera en hållbar och säker försörjning av mjölkprodukter för Europas konsumenter. Parlamentet är övertygat om att en säker försörjning av mjölkprodukter garanteras bäst genom en stabil marknad för mejeriprodukter där jordbrukarna kan få ett skäligt pris för sin produktion. Därför uppmanar parlamentet kommissionen att övervaka och möjliggöra en hållbar utveckling av marknaden för mejeriprodukter genom adekvata politiska instrument för mjölk och mjölkprodukter efter 2015 och en ram för rättvis konkurrens som säkrar primärproducenterna en starkare ställning och en mer balanserad fördelning av inkomsterna längs hela livsmedelsproduktionskedjan (från gården till återförsäljaren).

65. Europaparlamentet anser att styrsystemen för frukt och grönsaker (citrusfrukter och alla berörda produkter), vin och olivolja bör stärkas. Det behövs en mer effektiv krisfond för frukt och grönsaker, bättre krishantering inom vinsektorn och ett uppdaterat system för privat lagring av olivolja.

Internationell handel

66. Europaparlamentet uppmanar EU att säkerställa samstämmigheten mellan den gemensamma jordbrukspolitiken och sin utvecklings- och handelspolitik. EU uppmanas särskilt att ta hänsyn till situationen i utvecklingsländerna och att inte äventyra förmågan att producera livsmedel och en varaktig livsmedelstrygghet i dessa länder samt deras befolkningars förmåga att livnära sig själva, med iakttagande av principen om en konsekvent politik för utveckling. Parlamentet anser därför att EU:s handelsavtal på jordbruksområdet inte får skada marknaderna i de minst utvecklade länderna.

67. Europaparlamentet påminner om WTO-medlemmarnas åtagande vid 2005 års ministerkonferens i Hong Kong om att avskaffa alla former av exportsubventioner och införa sanktioner för alla exportåtgärder som har motsvarande effekt, framför allt exportkrediter, statshandelsföretag på jordbruksområdet och reglering av livsmedelsbistånd.

68. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tillhandahålla en detaljerad konsekvensbedömning av alla pågående handelsförhandlingar, särskilt associeringsavtalet mellan EU och Mercosur, vilket inte bör inverka negativt på utvecklingsländerna eller utgöra hinder för en effektiv gemensam jordbrukspolitik fram till 2020.

69. Europaparlamentet noterar att livsmedel inte endast är en handelsvara utan att tillgång till livsmedel är en förutsättning för mänskligt liv. Parlamentet uppmanar EU att använda sig av sin handels- och utvecklingspolitik för att främja hållbara jordbruksmetoder och en tryggad livsmedelsförsörjning i de minst utvecklade länderna och i utvecklingsländerna i en situation med ökad efterfrågan och stigande livsmedelspriser.

70. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utreda om och hur koncentrationen av den internationella spannmålshandeln har bidragit till ökade prisfluktuationer.

Försörjningskedjan för livsmedel

71. Europaparlamentet efterfrågar lösningar på global nivå för att ta itu med spekulationer med jordbruksråvaror och extrem prisvolatilitet, eftersom dessa företeelser riskerar att äventyra en tryggad livsmedelsförsörjning, men erkänner den betydelse som fungerande terminsmarknader för jordbruksråvaror har. Parlamentet anser att en koordinerad åtgärd på internationell nivå är det enda som effektivt kan minska överdriven spekulation. Parlamentet stöder i detta sammanhang initiativet från det franska ordförandeskapet i G20, dvs. att gruppen bör komma överens om åtgärder för att motverka den ökande prisvolatiliteten på jordbruksråvaror. Parlamentet förordar ett internationellt rapporteringssystem och koordinerade åtgärder för lager av jordbruksprodukter i syfte att trygga livsmedelsförsörjningen, och anser att man därför bör överväga att upprätta reservlager med viktiga jordbruksråvaror. Parlamentet betonar att det inte är möjligt att effektivt

Torsdagen den 23 juni 2011

nå de fastställda målen utan att öka lagringskapaciteten samt utveckla marknadens instrument för uppföljning och övervakning. Parlamentet framhåller särskilt de oroväckande konsekvenserna som den globala prisvolatiliteten har på utvecklingsländerna.

72. Europaparlamentet framhåller att den genomsnittliga inkomsten för jordbrukare och landsbygdshushåll, till skillnad från sektorer i både tidigare och senare led än den primära jordbruksproduktionen, under de senaste decennierna har sjunkit kontinuerligt jämfört med den övriga ekonomin, för att hamna på en nivå som bara utgör hälften av den genomsnittliga hushållsinkomsten i städer, medan handlare och detaljister avsevärt stärkt sin marknadsställning och ökat marginalerna i livsmedelskedjan.

73. Europaparlamentet efterlyser åtgärder för att stärka de primära producenternas och producentorganisationernas styrningskapacitet och förhandlingsstyrka gentemot andra ekonomiska aktörer i livsmedelskedjan, (främst detaljister, bearbetningsföretag och insatsvaruföretag), samtidigt som man värnar om en väl fungerande inre marknad. Livsmedelskedjans funktionssätt bör snarast förbättras genom lagstiftning om ökad transparens i fråga om livsmedelspriserna och åtgärder för att bekämpa otillbörliga affärsmetoder så att jordbrukare kan få det mervärde de förtjänar. Parlamentet uppmanar kommissionen stärka jordbrukarnas ställning och främja sund konkurrens. Parlamentet anser att man bör överväga att utse ombudsmän som kan lösa tvister mellan aktörer i livsmedelskedjan.

74. För att stärka jordbrukarnas position i livsmedelskedjan bör man enligt Europaparlamentet utveckla instrument som hjälper jordbrukarna att skapa korta produktionskedjor som är öppna och effektiva och har låg inverkan på miljön, främjar kvalitet, ger konsumenterna information, inbegriper färre mellanhänder samt främjar en rättvis och öppen prisbildningsmekanism.

75. Europaparlamentet vill bevara stödet för dem som har det sämst ställt.

Landsbygdsutveckling

76. Europaparlamentet understryker betydelsen av den landsbygdspolitik som bedrivs och finansieras i den andra pelaren, och dess bidrag till en bättre miljö, modernisering, innovation, infrastruktur och konkurrenskraft samt behovet av ytterligare utveckling av landsbygdens ekonomi, jordbrukets livsmedelsindustri och non-foodsektor samt bättre livskvalitet på landsbygden. Parlamentet betonar även behovet av att nå politiska mål, däribland Europa 2020-strategins mål om smart och hållbar tillväxt för alla, som framför allt bör tjäna jordbrukare och landsbygdssamhällen.

77. Europaparlamentet anser att landsbygdsutvecklingsåtgärder måste ge svar på de utmaningar som finns inom områdena för livsmedelssäkerhet, hållbar förvaltning av naturtillgångar, klimatförändringar, förlust av biologisk mångfald, vattenbrist och försämrad bördighet, samt måste skapa en balanserad territoriell sammanhållning och sysselsättning. Parlamentet anser att dessa åtgärder bör uppmuntra självförsörjning genom produktion av förnybar energi på gårdarna, framför allt från avfallsprodukter inom jordbruket. Parlamentet bekräftar att landsbygdsutvecklingsåtgärder bör bidra till att skapa ett ökat mervärde i landsbygdsområden, främja utvidgningen av infrastrukturen på landsbygden och tillhandahålla betalbara tjänster till lokala befolkningar och företag.

78. Europaparlamentet anser att i detta sammanhang bör särskild uppmärksamhet riktas mot stöd till unga jordbrukare. Parlamentet anser att det med tanke på den snabbt åldrande landsbygdsbefolkningen i Europa krävs attraktiva åtgärder för att uppmuntra unga jordbrukare och andra nya aktörer på marknaden. Dessutom måste stödprogrammen i den andra pelaren utvidgas, t.ex. vad gäller tillträde till mark, bidrag och fördelaktiga lån, i synnerhet inom områdena innovation, modernisering och utveckling av investeringar osv. Parlamentet förväntar sig att sådana mekanismer görs tillgängliga i alla medlemsstater.

Torsdagen den 23 juni 2011

79. Europaparlamentet föreslår att en betydande andel av jordbruksmarken ska täckas av miljöprogram för jordbruket, vilket ska skapa ekonomiska och tekniska incitament för jordbrukare att gå över till mer hållbara, resurseffektiva modeller med mindre råvaruinsatser.
80. Europaparlamentet betonar att landsbygdsutvecklingspolitiken även måste göra det möjligt att utnyttja landsbygdsområdenas hela naturliga och mänskliga potential att bedriva jordbruksproduktion av hög kvalitet genom till exempel direktförsäljning, saluföring av produkter, försörjning av lokala marknader, diversifiering, avsättning av biomassa, energieffektivitet osv.
81. Europaparlamentet betonar att det behövs lämplig infrastruktur för utveckling och spridning av jordbrukskunskap och innovationssystem, däribland utbildningsmöjligheter, jordbruksrådgivning och utbyte av bästa praxis för att modernisera jordbruket, hjälpa innovativa jordbrukare att sprida sin erfarenhet och förbättra mervärdeskedjorna i landsbygdsområden. Sådana program bör göras tillgängliga i alla medlemsstater.
82. Europaparlamentet förespråkar därför att man inför riktade åtgärder som fastställs av medlemsstaterna under den andra pelaren för att uppnå de gemensamma landsbygdsutvecklingsmålen i Europa 2020-strategin. Parlamentet framhåller betydelsen av en övergripande europeisk ram, samtidigt som man påpekar att medlemsstaterna och de regionala myndigheterna är bäst lämpade att besluta om vilka program som ur ett lokalt perspektiv kan bidra mest till EU:s mål. Parlamentet efterlyser därför subsidiaritet och flexibilitet vid utarbetandet av program för landsbygdsutveckling och en kraftfull, inkluderande strategi för lokala och regionala partnerskap där man använder Leadermetoden vid utarbetandet och genomförandet av framtida europeiska och nationella landsbygdsutvecklingsprogram. Parlamentet anser att en minskad nationell andel för de mer riktade åtgärderna ska fastställas utifrån konsekvensbedömningar och detaljerade simuleringar.
83. Europaparlamentet förordar, inom ramen för landsbygdsutvecklingen, att riktade åtgärder även ska tillhandahållas för skyddet av bergsskog.
84. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inrätta nya finansieringsinstrument, i syfte att stödja i synnerhet de jordbrukare som är nya i branschen att få tillgång till fördelaktiga lån, eller att upprätta nya system, t.ex. ett system kallat Jericho (Joint Rural Investment CHOice), inom Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling som grundar sig på lärdomarna från strukturfondernas Jeremie-initiativ.
85. Europaparlamentet understryker att mindre gynnade områden ofta har ett stort värde som kulturlandskap och för att bevara den biologiska mångfalden, skapa miljöfördelar samt främja dynamiken i landsbygdsområdena. Parlamentet förordar i detta sammanhang att kompensationsersättningen till missgynnade områden ska behållas inom den andra pelaren och vill se bättre effektivitet. Parlamentet anser att det riktade stödet till jordbrukare som verkar i mindre gynnade områden är mycket viktigt för fortsatt jordbruksverksamhet i dessa områden, vilket därmed minskar risken för att mark överges. Det måste vara medlemsstaternas och de regionala och lokala myndigheternas ansvar att finjustera kriterierna inom EU-ramen.
86. Europaparlamentet understryker att landsbygdsstrukturen skiljer sig mycket åt medlemsstaterna emellan och att det därför krävs olika typer av åtgärder. Parlamentet kräver därför större flexibilitet för medlemsstaterna och regionerna att vidta frivilliga åtgärder som skulle kunna samfinansieras av EU på villkor att dessa åtgärder har anmälts till kommissionen och godkänts. Parlamentet påminner om att man även efter 2013 bör ta hänsyn till konvergensregionernas behov och deras specifika förutsättningar i samband med fastställandet av samfinansieringsnivån.
87. Europaparlamentet anser att de befintliga samfinansieringsnivåerna för åtgärder inom den andra pelaren som är av särskild betydelse för medlemsstaterna även bör tillämpas efter 2013. Parlamentet betonar dock att ytterligare nationell samfinansiering inte bör leda till åternationalisering av den andra pelaren eller öka skillnaderna mellan medlemsstaternas förmåga att samfinansiera sina prioriteringar.

Torsdagen den 23 juni 2011

88. Europaparlamentet påminner om att all modulering, både obligatorisk och frivillig, för att finansiera åtgärder för landsbygdsutveckling upphör 2012, och framhåller behovet av att säkra tillräckliga medel för den andra pelaren under nästa finansieringsperiod.

89. Europaparlamentet betonar att man måste undvika en alltför drastisk ändring av medelfördelningen inom den andra pelaren, eftersom medlemsstaterna, lokala myndigheter och jordbruk behöver säkerhet och kontinuitet för att kunna planera. Parlamentet betonar att diskussioner om fördelning av dessa medel ska vara oskiljaktiga från diskussioner om tilldelning av medel från den första pelaren. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att ha ett pragmatiskt synsätt som grundläggande princip för en omfördelning av medlen i den andra pelaren. Medlen från den andra pelaren måste distribueras rättvist mellan medlemsstaterna i enlighet med de objektiva kriterier som måste återge de skiftande behoven inom de europeiska områdena. Parlamentet förespråkar att dessa förändringar görs efter en begränsad övergångsperiod och parallellt med förändringarna av fördelningen i den första pelaren.

90. Europaparlamentet förespråkar regler om samfinansiering inom landsbygdsutveckling som gör det möjligt att på regional och lokal nivå låta offentliga och privata medel komplettera varandra för den nationella samfinansierade andelen, och därmed öka de tillgängliga medlen för att kunna fortsätta att arbeta mot de mål som fastställs i den allmänna politiken för landsbygdsområden.

91. Europaparlamentet vill se en förenkling på alla nivåer av programplaneringen och programförvaltningen i den andra pelaren för att på så sätt främja effektiviteten. Parlamentet vill även se ytterligare förenklade, effektiva och ändamålsenliga system för övervakning, utvärdering och rapportering av tvärvillkorsåtgärder. För att minska jordbrukarnas övergripande kontrollbörda bör kontrollen och övervakningen i den första och andra pelaren harmoniseras och göras enhetligare, så att de får gemensamma regler och förfaranden. Parlamentet efterlyser en flexiblere tillämpning av den femåriga åtagandeperioden för miljöåtgärder inom jordbruket.

92. Europaparlamentet kräver att kooperativen ska undantas från bestämmelserna i kommissionens rekommendation 2003/61/EG om att företag som överskrider de gränser som fastställts för små och medelstora företag inte ska vara berättigade till stöd för landsbygdsutveckling och, generellt sett, till stöd som överskrider en viss gräns.

93. Europaparlamentet anser att de yttersta randområden även fortsättningsvis bör särbehandlas i den framtida landsbygdsutvecklingspolitiken, eftersom deras geografiska svårigheter och det fåtal jordbruksprodukter som landsbygdsekonomin i dessa områden är beroende av berättigar bevarandet av en samfinansieringsnivå från gemenskapen på upp till 85 procent för att täcka kostnaderna för deras landsbygdsutvecklingsprogram.

94. Europaparlamentet välkomnar stegen mot bättre samordning på EU-nivå mellan landsbygdsutvecklingsprogrammen och i synnerhet sammanhållningspolitiken, för att undvika dubbelarbete, motsägelsefulla mål och överlappande åtgärder. Parlamentet påminner dock om att projekten inom EU:s sammanhållningspolitik och landsbygdsutvecklingsprogram har olika omfattning och förespråkar därför att medlem även fortsättningsvis hålls isär och att landsbygdsutvecklingsprogrammen fortsätter att fokuseras på landsbygds-samhällen och behålls som politiskt fristående instrument.

95. Europaparlamentet anser att man genom sammanhållningspolitiken och en ny och stark gemensam jordbrukspolitik kan frigöra landsbygdsområdenas ekonomiska potential och skapa trygga arbetstillfällen, vilket skulle garantera en hållbar utveckling av dessa områden.

96. Europaparlamentet påpekar betydelsen av en politik som uppmuntrar gränsöverskridande samarbete mellan medlemsstaterna och tredjeländer, i syfte att utveckla metoder som skyddar miljön och säkrar naturresursernas hållbarhet i de fall där jordbruket, särskilt vattenanvändningen, har gränsöverskridande effekter.

*

* *

97. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.